

z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników administracji zakładów naprawczych parowozów i wagonów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1951 r. Nr 54, poz. 379) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Pracownikom Centralnego Zarządu Kolejowych Zakładów Produkcyjnych pełniącym służbę na obszarze m. st. Warszawy przyszuje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

kategoria uposażenia	miesięcznie złotych
1 lub I	72
2 „ Ia	65
3 „ II	61
4 „ III	53
5 „ IV	50
6 „ V	46
7 „ Va	38

kategoria uposażenia	miesięcznie złotych
8 lub VI	35
9 „ VII	31
10 „ VIII	27
11	23
12	19

2. Pracownikom kontroli wewnętrznej Centralnego Zarządu Kolejowych Zakładów Produkcyjnych przyszuje się dodatek kontrolny w następującej wysokości:

	miesięcznie złotych
Naczelnemu inspektorowi kontroli wewnętrznej	681
Starszemu inspektorowi kontroli wewnętrznej	454
Inspektorowi kontroli wewnętrznej	378

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kolei.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut

37

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 31 grudnia 1952 r.

w sprawie dodatkowych opłat za czynności urzędów celnych w związku z kontrolą celną, wykonywane poza miejscem lub poza godzinami urzędowania, oraz kosztów tych czynności.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 14 lutego 1952 r. o ustroju i zakresie działania administracji celnej (Dz. U. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za każdą czynność związaną z kontrolą celną, wykonywaną na wniosek strony przez urzędy celne poza ich miejscem urzędowania, urząd celny pobiera dodatkową opłatę w wysokości 10 zł za każdą godzinę trwania czynności, jeżeli wykonywanie jej odbywa się w godzinach od 6 do 21, a w wysokości 15 zł, jeżeli czynności dokonuje się w godzinach od 21 do 6.

2. Dodatkowe opłaty, ustalone w ust. 1, pobiera urząd celny również za czynności związane z kontrolą celną, wykonywane na wniosek strony w miejscu urzędowania, lecz poza godzinami urzędowania, ustalonymi przez Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 2. 1. Jeżeli czynność ma być wykonana poza miejscem urzędowania, lecz w miejscowości będącej siedzibą urzędu celnego, strona obowiązana jest ponieść oprócz dodatkowej opłaty koszty przejazdu pracowników celnych do miejsca wykonania czynności i z powrotem.

2. Jeżeli czynność ma być wykonana w miejscowości innej niż miejscowość, w której urząd celny ma siedzibę, strona obowiązana jest pokryć oprócz dodatkowej opłaty koszty podróży służbowej pracowników celnych, obliczone stosownie do przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

§ 3. Przy obliczaniu czasu, za który pobiera się opłatę określoną w § 1, część godziny w ostatecznym sumowaniu liczy się za całą godzinę.

§ 4. Urząd celny może uzależnić wykonanie czynności związanej z kontrolą celną poza miejscem lub poza godzinami urzędowania od wpłacenia przez stronę dodatkowych opłat przypadających na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Jeżeli czynności urzędu celnego związane z kontrolą celną mają charakter stałego nadzoru celnego nad gospodarczą działalnością strony, Centralny Zarząd Cel może na jej wniosek zezwolić na pobieranie zrycza-

owanej opłaty miesięcznej w wysokości od 500 do 3000 zł zależnie od ilości roboczogodzin potrzebnych do wykonania nadzoru.

§ 6. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Centralny Zarząd Cel na uzasadniony wniosek strony może opłaty, określone w §§ 1 i 5, obniżyć lub od nich zwolnić.

§ 7. Jeżeli czynności wymienione w §§ 1 i 5 wykonywane są w związku z kontrolą celną towarów sprowadzanych dla Sił Zbrojnych; nie pobiera się opłat i należności z tytułu kosztów wymienionych w §§ 1, 2 i 5.

§ 8. 1. Strona obowiązana jest uiścić opłaty i należności z tytułu kosztów, wymierzone przez urząd celny na podstawie §§ 1, 2 i 5, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia jej wezwania.

2. Nie uiszczone przez stronę w terminie opłaty i należności, wymienione w ust. 1, podlegają przymusowemu ściągnięciu wraz z dodatkiem za zwłokę lub z odsetkami na zasadach i w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1952 r.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. Cz. Bajer

38

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 20 listopada 1952 r.

w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego we Fromborku.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 5 września 1947 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji morskiej (Dz. U. z 1947 r. Nr 60, poz. 328 i z 1950 r. Nr 6, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Granicę terytorialną morskiego portu rybackiego we Fromborku ustala się, jak następuje:

Poczynając od punktu A, położonego na wysokości głowicy mola wschodniego, granica biegnie na południowy wschód wzdłuż mola, a następnie brzegiem Zalewu Wiślanego na wschód 240 m do punktu B, utrwalonego kamieniem granicznym nr 1, załamuje się i biegnie 4 m do punktu C, utrwalonego kamieniem granicznym nr 2 na zachodniej granicy toru kolejowego Elbląg — Braniewo, załamuje się i biegnie dalej wzdłuż toru 144 m w kierunku południowo-zachodnim do punktu utrwalonego kamieniem granicznym nr 4; następnie skręca 2 m na połud-

niowy wschód do punktu utrwalonego kamieniem granicznym nr 5 i dalej biegnie na południowy zachód wzdłuż toru kolejowego 87 m do punktu D, utrwalonego kamieniem granicznym nr 7 przy zachodnim ogrodzeniu portu. Od punktu D skręca w kierunku północno-zachodnim i biegnie 175 m linią łamaną przez punkty załamania utrwalone kamieniami granicznymi 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 i 16 na brzeg Zalewu Wiślanego do punktu E utrwalonego kamieniem granicznym nr 17; od punktu E biegnie wzdłuż mola zachodniego do punktu F położonego na wysokości głowicy mola, a następnie przebiega wodą na głowicę mola wschodniego do punktu wyjściowego A.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: M. Pópiel

39

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 20 listopada 1952 r.

w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Tolkmicku

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 5 września 1947 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji morskiej (Dz. U. z 1947 r. Nr 60, poz. 328 i z 1950 r. Nr 6, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Granicę terytorialną morskiego portu rybackiego w Tolkmicku ustala się, jak następuje:

Poczynając od punktu A, położonego na wysokości głowicy mola zachodniego, granica biegnie w kierunku południowo-wschodnim zachodnią krawędzią mola, a następnie brzegiem Zalewu Wiślanego przez punkt załamania B do punktu C, utrwalonego na brzegu Zalewu kamieniem granicznym nr 165 następnie biegnie wzdłuż południowo-zachodniej granicy parceli oznaczonej w wy-